

“मीठे बच्चे- बाबाले तिमीलाई यो पढाइ जुन पढाइरहनु भएको छ, यही उहाँको कृपा हो। तिमी तकदिर जगाएर आएका छौ भविष्य नयाँ दुनियाँमा देवी-देवता बन्नको लागि।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले बाबाको सम्मुख कुनचाहिँ प्रतिज्ञा गरेका छौ?

उत्तर:- तिमीले प्रतिज्ञा गरेका छौ- बाबा हजुर आउनु भएको छ विश्वलाई स्वर्ग बनाउन, हामी हजुरको श्रीमत्तमा चलेर स्वर्ग बनाउन हजुरको सहयोगी बन्ने छौं। पवित्र बनेर सृष्टिलाई पवित्र बनाउने छौं।

गीत:- तकदिर जगाकर आई हुँ...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीतको लाईन सुन्यौ। यो विद्यालय अथवा युनिभर्सिटी हो, कुनचाहिँ? ईश्वरीय विश्व-विद्यालय। परम पिताले पढाउनुहुन्छ, भगवानुवाच। परम पिता भनिन्छ बेहदका बाबालाई। लौकिक पितालाई भगवान भनिँदैन। एक भगवानलाई नै सबै मनुष्यले परम पिता भन्छन्। उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको पिता। यस सारा सृष्टिलाई रच्चे परम पिता हुनुहुन्छ। लौकिक बच्चाहरूको पनि पिता हुन्छन्, जसलाई पिता भनिन्छ। यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका पारलौकिक पिता। लौकिक पिता त यहाँ धेरै छन्। हरेकका आफ्ना बच्चाहरू हुन्छन्। बेहदका बाबा सँग अवश्य कुनै वर्सा मिल्नु पर्छ। यहाँ तिमी तकदिर बनाउन आएका छौ, बाबा सँग बेहद सुखको वर्सा लिन। यहाँ कसले पढाउनु हुन्छ? भगवानुवाच। वहाँ मनुष्य बेरिस्टरी, इन्जीनियरी, डक्टरी आदि पढाउँछन्, यहाँ त बेहदका बाबा आएर पढाउनुहुन्छ। तिमी यहाँ तकदिर लिएर आएका छौ। तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाइन्छ।

तिमीलाई थाहा छ- यहाँ नै देवी-देवताहरूको राज्य हुन्छ। भारत नै प्राचीन पुरानो भन्दा पुरानो खण्ड हो। ५ मुख्य खण्ड छन्, पहिलो नम्बर हो भारतवर्ष। जब भारत खण्ड नयाँ दुनियाँमा थिए, देवी-देवताले राज्य गर्थे। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, त्यतिबेला यो दुनियाँ नयाँ थियो, केवल भारतखण्ड नै थियो। त्यतिबेला अरू कुनै धर्म थिएन। देवी-देवताहरू पवित्र थिए। यथा राजा रानी लक्ष्मी-नारायण पवित्र थिए, भारतवर्ष धेरै धनवान थियो, हीरा तुल्य थियो। अहिले त भारत धेरै कंगाल छ। कौडी तुल्य छ। स्वर्गमा लडाई झगडा केही पनि हुँदैनथ्यो। निर्विकारी थियो। यस समय, जबकि कलियुग हो, भारत अपवित्र छ। कति दुःख छ। अब यसलाई फेरि स्वर्ग कसले बनाउँछ? बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी तकदिर जगाएर आएका छौ, मनुष्यबाट देवता बन्न, जो बेहदका बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। मनुष्य कुनैले सद्गति दिन सक्दैन। पतित मनुष्यले कसैलाई पावन बनाउन सक्दैन। स्वर्गमा कहिल्यै यस्तो भनिँदैन- पतित-पावन आउनुहोस् किनकि वहाँ सबै पवित्र थिए। सदा सुखी थिए फेरि सदा सुखी बनाउनु बाबाको नै काम हो। भारतवर्ष शिवालय थियो। परमपिता परमात्मालाई शिव भनिन्छ। उहाँको जयन्ती यहाँ नै मनाइन्छ। शिव परमात्मा जो सबैका पिता हुनुहुन्छ, उहाँ नै आएर सबैलाई दुःखबाट छुटाउनु हुन्छ। उहाँ बाबालाई सबैले बिर्सेका छन्। शान्ति दाता, सुख दाता उहाँ एकै बाबा हुनुहुन्छ। पहिला स्वर्ग थियो। पवित्र थिए त्यसैले शान्ति पनि थियो, सुख पनि थियो। पवित्रता, शान्ति, समृद्धि थियो। संन्यासीले पनि सृष्टिलाई मदत दिनको लागि सन्यास गर्छन्- पवित्रताको तागत मिलाएर भनेर। सबै विकारी मनुष्य गएर उनलाई टाउको टेक्छन्।

संन्यासीहरूले पवित्रताको मदतद्वारा सृष्टिलाई थमाउँछन्। भारतखण्ड जस्तो सुखी पवित्र खण्ड कुनै हुँदैन। सर्वोच्च भारत खण्ड नै गायन गरिन्छ। फेरि भारतलाई नयाँ बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। कुनै पनि मनुष्यलाई भगवान भन्न सकिँदैन। न सबैमा ईश्वर छ। तर सबैमा ५ शैतान छन्। यी ५ विकारहरूलाई मिलाएर रावण भनिन्छ। यस समय रावणको राज्य हो। सबै विकारी पतित छन्। सत्ययुगमा पवित्र गृहस्थ धर्म थियो। सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। यहाँ देवी-देवताले राज्य गर्थे। अहिले ड्रामा अनुसार फेरि पुरानो बनेको छ। नयाँ सृष्टि सो पुरानो अवश्य बन्छ। यहाँ एक विश्व सर्व शक्तिमानको राज्य थियो, त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। जुन स्थापना गर्नुहुन्छ बेहदका बाबाले, यी माताहरूद्वारा। शिव शक्ति सेना माताहरू हुन् नि। जगत अम्बा पनि गाइएको छ। मनुष्यले जानेका छैनन्— उच्च भन्दा उच्च को हो? सबैभन्दा उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। फेरि हुन् ब्रह्मा विष्णु शंकर। परमपिता परमात्माको के पार्ट छ? उहाँ आएर दुनियाँलाई पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा पावन दुनियाँको स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमी ब्रह्माकुमार कुमारीहरूले राखी बाँध्छौं— हामीले विश्वलाई पवित्र बनाउने छौं। हे बाबा हामी हजुरको श्रीमतमा चलेर पवित्र बनेर विश्वलाई पवित्र बनाए फेरि राज्य गर्ने छौं। बाबा आएर ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनु हुन्छ। ब्रह्मा, प्रजापिता सबैका बाबा हुन्। जगत अम्बा हुन् सबैका माता। हिन्दुहरूले गाउँछन्— तिमी माता-पिता हामी बालक तिम्रो... बाबा स्वयं आएर पढाउनुहुन्छ, यही कृपा गर्नुहुन्छ, जसबाट हामी भविष्यमा धेरै सुख देख्ने छौं। यहाँ त धेरै दुःख छ, त्यसैले यसलाई नर्क भनिन्छ। दैवी दुनियाँ सो फेरि आसुरी दुनियाँ बन्छ। दैवी दुनियाँमा अरू कुनै खण्ड रहँदैन। बेहदका बाबा नै आएर बच्चाहरूलाई बेहद विश्वको इतिहास-भूगोल सम्झाउनु हुन्छ, जो अरू कुनैले सम्झाउन सक्दैन। तिमी बच्चाहरू बेहदका बाबा सँग प्रतिज्ञा गर्छौं— हे बाबा, हजुर आउनु भएको छ विश्वलाई स्वर्ग बनाउन, हामी श्रीमतमा चलेर विश्वलाई स्वर्ग अथवा श्रेष्ठ बनाएर फेरि त्यसमा राज्य गर्ने छौं, यसलाई राजयोगको शिक्षा भनिन्छ। संन्यासीहरूको हो हठयोग, घरबार छोडिदिन्छन्। तिमीले छोड्नु छैन। यस पुरानो दुनियाँलाई भुल्नु छ। तिमी अब नयाँ दुनियाँमा जाँदै छौ। बाबा गाइड बनेर आउनु भएको छ। उहाँ हुनुहुन्छ मुक्तिदाता, सबैलाई दुःखबाट छुटाउनेवाला। शिवबाबाको भारत हो जन्मभूमि। सोमनाथको मन्दिर पनि यहाँ छ। मनुष्यले यो भुलेका छन्— भारत महान तीर्थ हो। सबै मनुष्यहरूको पिता, जसले सुख-शान्ति दिनुहुन्छ, उहाँको जन्मभूमि हो। सबैले यहाँ आएर शिवको मन्दिरमा शिवलाई नमन गर्नु पर्छ। सबैभन्दा श्रेष्ठ मत हो भगवानको। श्री श्री शिवबाबा बेहदको सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ। सुख मिल्छ बाबा सँग। विनाश सामुन्ने खडा छ। यस महाभारी लडाईँद्वारा सुखधाम शान्तिधामको गेट खुल्दै छ। तिमी बी.के.ले विश्वलाई स्वर्ग बनाउनको लागि तन-मन-धनद्वारा सेवा गरिरहेका छौ। जस्तै गान्धीको मतमा सबैले तन-मन-धनद्वारा सेवा गरेर विदेशीको राज्यलाई भगाइदिए। तर अहिले धेरै दुःख छ। अब यस रावणमाथिय जित प्राप्त गर्नु छ। आधाकल्प रावण राज्य, आधाकल्प राम राज्य। द्वापर देखि लिएर देह-अभिमानमा आउनाले बाबालाई भुल्छन् र बाबालाई नचिनेका कारण लडाईँ-झगडा गरिरहन्छन्। त्यसैले बच्चाहरू जब दुःखी हुन्छन्, तब नै बाबा आउनु हुन्छ, बच्चाहरूको भाग्य जगाउन। यहाँ अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा छैन। यो त पढाइ हो। बाबा नै आएर सारा ज्ञान दिनुहुन्छ किनकि उहाँ ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— ममा सारा चक्रको ज्ञान छ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो फेरि राम सीताको राज्य थियो, बाघ र बाख्रा सँगै जल पिउँथे। यथा राजा रानी तथा

प्रजा थिए। धर्मको उपकार थियो। अहिले त घर-घरमा दुःख छ। बाबा आएर सबैलाई सुखी बनाउनु हुन्छ। तिमी माताहरू शक्ति सेना हो। यो मन्दिर तिम्रो हो। अहिले तिमी राजयोगमा बसेका छौ, यसलाई राजयोगको पढाइ भनिन्छ। तिमीलाई भगवान बाबाले पढाउनुहुन्छ।

बाबा नै आएर तिमी माताहरूद्वारा सबैको भाग्य जगाउनु हुन्छ। वन्दना गरिन्छ परमपिता परमात्माको। देवताहरूको पनि वन्दना गर्छन्। पतित मनुष्यले संन्यासीहरूको पनि वन्दना गर्छन्। तिमी माताहरूको लागि भनिन्छ वन्दे मातरम्। तिमी माताहरूद्वारा नै विश्व स्वर्ग बन्छ। पवित्रता विना सुख मिल्न सक्दैन। जो बाबाको बन्छन्, बाबालाई याद गर्छन्, अरू संगत तोडेर एक सङ्ग जोड्छन्— उनै शिवबाबाको पासमा जान्छन्। यहाँ नै बाबा अवतार लिनुहुन्छ। तिमी कति दुःखी थियौ! कति बच्चाहरू आएका छन् यहाँ सुख पाउनको लागि! तिमीले सबैको रूहानी समाज सेवा गर्छौ। तिमी हौ गुप्त सेना, जो रावणमाथि जित प्राप्त गरेर स्वर्गको मालिक बन्छौ। निराकार बाबा निराकार आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्माले अंगहरूद्वारा सुन्छ। आत्मामा ८४ जन्मको संस्कार छ। पहिला आउनेले ८४ जन्म लिन्छन्, पछाडि आउनेले कम लिन्छन्। भारतवर्ष सिरताज थियो। भारत नै कंगाल बनेको छ, फेरि सिरताज बनिरहेको छ। यो उही लडाई हो, जुन ५ हजार वर्ष पहिले लागेको थियो, जसबाट विश्व स्वर्ग बनेको थियो। तिम्रो हो राजयोगको पढाइ। संन्यासीहरूको हो हठयोग। तिमी बच्चाहरूले पुरानो दुनियाँलाई भुलेर एक बाबालाई याद गर्नु छ। योग अग्निद्वारा नै तिम्रो पाप काटिदै जान्छ, अरू कुनै पावन बन्ने उपाय छैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

रात्रि क्लास— २८-०६-६८

यहाँ सबै बसेका छौ, बुझेका छौ— हामी आत्मा हौं, बाबा बस्नु भएको छ। आत्म अभिमानी भएर बस्नु यसलाई भनिन्छ। सबै यसरी बसेका छैनन्— हामी आत्मा हौं, बाबाको सामुने बसेका छौं। अहिले बाबाले याद दिलाउनु भएको छ, त्यसैले स्मृति आउँछ अटेन्शन दिने छु। यस्ता धेरै छन्, जसको बुद्धि बाहिर भाग्छ। यहाँ बसेर पनि मानौं— कान बन्द छन्। बुद्धि बाहिर कहाँ न कहाँ दौडिइरहन्छ। बच्चाहरू जो बाबाको यादमा बसेका छन् उनीहरूले कमाई गरिरहेका छन्। धेरैको बुद्धि योग बाहिर रहन्छ, उनीहरू मानौं यात्रामा छैनन्। समय व्यर्थ हुन्छ। बाबालाई देखेपछि मात्र बाबा याद आउँछ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार त छन् नै। कुनै कुनैलाई पक्का बानी पर्छ। हामी आत्मा हौं, शरीर होइनौं। बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ त्यसैले बच्चाहरूलाई पनि ज्ञान आउँछ। अब फर्केर जानु छ। चक्र पूरा हुन्छ अहिले पुरुषार्थ गर्नु छ। धेरै गयो थोरै रह्यो... परीक्षाका दिनहरूमा पनि धेरै पुरुषार्थ गर्न थाल्छन्। सम्झन्छन्— नत्र फेल हुन्छु, पद पनि धेरै कम हुन्छ। बच्चाहरूको पुरुषार्थ त चलि नै रहन्छ। देह-अभिमानको कारण विकर्म हुन्छन्, त्यसैले त्यसको सय गुणा दण्ड हुन्छ किनकि मेरो निन्दा गराउँछन्। यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन जसबाट बाबाको नाम बदनाम होस्, त्यसैले गायन छ— सद्गुरुको निन्दक ठौर न पाये। ठौर मतलब बादशाही। पढाउनेवाला पनि बाबा हुनुहुन्छ, अन्त कहाँ पनि सत्संगमा लक्ष्य-उद्देश्य छैन। यो हो हाम्रो राजयोग। अरू कसैले यस्तो मुखबाट भन्न

सकदैनन्— म राजयोग सिकाउँछु। उनीहरूले त सम्झन्छन्— शान्तिमा नै सुख छ। वहाँ त न दुःख, न सुखको कुरा हुन्छ। शान्ति नै शान्ति छ। फेरि बुझिन्छ— यिनको तकदिरमा कम छ। सबै भन्दा तकदिर उच्च उसको हो, जो पहिले देखि पार्ट खेल्ले। वहाँ उनलाई यो ज्ञान रहँदैन। वहाँ संकल्प नै चल्दैन। बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी सबैले अवतार लिन्छौं। भिन्न भिन्न नाम रूपमा आउँछौं। यो ड्रामा हो नि। हामी आत्माहरूले शरीर धारण गरेर यसमा पार्ट खेल्लौं। त्यो सारा रहस्य बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई भित्र अतीन्द्रिय सुख रहन्छ। भित्र खुशी रहन्छ। भनिन्छ यो देही-अभिमानि हो। बाबा सम्झाउनु पनि हुन्छ तिमी विद्यार्थी हो। जान्दछौ— हामी देवता स्वर्गको मालिक बन्ने छौं। केवल देवता पनि होइन, हामी विश्वको मालिक बन्दै छौं। यो अवस्था स्थायी तब रहन्छ, जब कर्मातीत अवस्था हुन्छ। ड्रामा प्लान अनुसार हुनु छ अवश्य। तिमीले बुझेका छौ— हामी ईश्वरीय परिवारमा छौं। स्वर्गको बादशाही मिल्नु छ अवश्य। जसले सेवा धेरै गर्छन्, उनलाई उच्च पद मिल्छ। मैले कम पद पाउँछु, यो भित्र रहन्छ। जसले धेरै सेवा गर्छन्, धेरैको कल्याण गर्छन्, अवश्य उच्च पद मिल्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यो योगको बैठक यहाँ हुन सक्छ। बाहिर सेन्टरमा यस्तो हुन सक्दैन। ४ बजे आउनु, योग गराउनु, वहाँ कसरी हुन सक्छ। हुँदैन। सेन्टरमा रहनेहरू ठीक छ बसून्। बाहिर रहनेलाई भुलेर पनि भन्नु हुँदैन। समय यस्तो छैन। यो यहाँ ठीक छ। घरमा नै बसेका छौ। वहाँ त बाहिरबाट आउनु पर्छ। यो केवल यहाँको लागि हो। बुद्धिमा ज्ञान धारण हुनु पर्छ। हामी आत्मा हौं। उसको यो अकाल तख्त हो। यो बानी पर्नु पर्छ। हामी भाइ-भाइ हौं, भाइ सँग हामी कुरा गर्छौं। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। अच्छा! मीठे मीठे रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबा एवं दादाको याद-प्यार गुडनाईट, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो तन-मन-धनद्वारा रूहानी समाज सेवा गर्नु छ। रावणमाथि जित प्राप्त गरेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउनु छ।
- २) अपार सुख प्राप्त गर्नको लागि पवित्रता प्रतिज्ञा गर। अरू सबै संगत तोडेर एक बाबाको यादमा रहनु छ।

वरदानः— बुद्धिद्वारा शुद्ध संकल्पको भोजन स्वीकार गर्ने सदा स्वच्छ होलीहंस भव

होलीहंसले कहिल्यै पनि बुद्धिद्वारा ज्ञानको मोती सिवाय अरू केही पनि स्वीकार गर्न सक्दैन। ब्राह्मण आत्माहरू जो उच्च चोटी हुन्, उनीहरूले कहिल्यै पनि तलको कुरा स्वीकार गर्दैनन्। होलीहंस अर्थात् सदा स्वच्छ, सदा पवित्र, पवित्रता नै स्वच्छता हो। होलीहंसले संकल्प पनि अशुद्ध गर्न सक्दैनन्। सदा शुद्ध संकल्पको भोजन खाने होलीहंस सदा तन्दुरुस्त रहन्छन्। उसमा कसैको प्रभाव पर्न सक्दैन।

स्लोगनः— आफ्नो मनसाद्वारा शान्ति कुण्डलाई प्रत्यक्ष गर्नेवाला शान्तप्रिय आत्मा बन।